

Vi mener, det er utrolig relevant, at en sådan gruppe går ind og spørger både ud fra ressourcemæssige og etiske betragtninger, om vi overhovedet skal føre den her teknik ud i livet. Det er først, når vi tager den diskussion, om vi overhovedet skal have den her teknik, at vi efter vores begreber er vores ansvar som politikere bevidst, og derfor kunne formuleringen godt efter vores begreber være skærpet.

I forhold til Kristeligt Folkepartis forslag – Dansk Folkeparti er også medforlagsstiller – kan jeg se, at der er en pointe ved det forslag, og det er, at den siger, at der ikke skal være nogen tvivl om, at vi skal have en lovgivning på det her område, før et forsøg og noget som helst andet kan sættes i værk. Enhedslisten er på det punkt enig med Kristeligt Folkeparti.

Så vi står over for to noget svage forslag til vedtagelse, og derfor skal jeg selvfølgelig anbefale Enhedslistens forslag til vedtagelse ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Man skal disponere sin tid.

Søren Kolstrup (EL):

... som jeg ikke ved denne lejlighed får lejlighed til at fremsætte, men god læselyst.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, så vil jeg da egentlig sådan lige sikre, at vi kan få Enhedslistens forslag at høre, inden det pludselig er delt ud omkring os. Jeg ved godt, det ikke må blive delt ud, før vi har hørt det.

Så jeg vil da godt spørge, om Enhedslisten vil være om ikke tilfreds med, det er så pompøst, men så kunne leve med, hvis vi nu får ministeren til at forsikre os, at Folketinget bliver orienteret på en sådan måde, at vi ikke pludselig risikerer, at det her er tilladt, uden at vi har haft greb om det. Sådan kunne man jo gøre det, altså sådan, at man har det løbende forløb i det. Den forsikring skal være på plads. Det er den ene ting, jeg vil sige.

Den anden ting er, om vi også kunne få ind i komiteen eller den der gruppe, der skal sidde, at vi både har humane etiske ting, altså noget, som kan tænkes i andet end sundhedsfaglige baner, sådan at vi har det perspektiv med, som jeg nævnte med, at man bliver de der 10 pct. gris. Jeg synes, det er et vigtigt aspekt. Plus at vi har dyreetikken med på et noget bedre niveau, end vi ellers tit har være vant til.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Nu skal det jo ikke times mig at vide, hvad sundhedsministeren eller en anden minister vil svare på det spørgsmål, som fru Margrete Auken rejser. Men jeg kan i hvert fald sige, at for Enhedslisten er det helt afgørende, at det her følges op med et lovgivningsmæssigt initiativ. Jeg lytter nøje til, hvad sundhedsministeren siger. Det er klart.

Tom Behnke (FRI):

Udviklingen løber, mulighederne bliver flere og flere, og vi har i Frihed 2000 den opfattelse, at vi skal prøve at løbe med, men at vi skal løbe i vores eget tempo, sådan så vi er i stand til at løbe med, og sådan så vi også i visse situationer kan løbe den vej, som vi nu synes er den bedste at løbe.

I forhold til udviklingen på det her område omkring transplantation så er vi i Frihed 2000 positivt indstillet over for de muligheder, der giver sig, men vi er ikke ubetinget positive over for det. Det er helt givet, at en række kriterier skal være opfyldt, inden man kaster sig ud i det.

Der er jo en meget stor usikkerhed i befolkningen over, hvad er det for noget alt det her med gensplejsning, hvad er det for noget med transplantation og nu xenotransplantation, hvad er det, det betyder, hvad er det, det står for, og hvad er konsekvenserne af det?

Der er altså en usikkerhed, som ofte giver sig udtryk i en form for humor, måske endda galgenhumor. Som en af mine gode venner, Erling Agergaard, forleden sagde til mig: Alt det her med xenotransplantation, men hvad så med dem, man i forvejen betegner som værende nogle, der har en kyllingehjerne? Er de så allerede omfattet af det her?

Se, det kan man godt grine ad, men sagen er jo i virkeligheden alt, alt for alvorlig til, at man på den måde kan lave pjat med det, for det, der gør sig gældende, og grunden til, at man forsker så meget på det her område er, er så ivrig efter, om der ikke kunne være en mulighed for at overføre organer fra dyr til mennesker, er jo netop behovet for organer. Der er mangel på organer, og man prøver jo så så vidt muligt meget medmenneskeligt at forsøge, om der er nogle andre muligheder for at redde disse mennesker.

Det er klart, at de, der er i situationen, som er syge og har behov for et nyt organ, er nok ikke de allerbedste at spørge, om de synes, det er en god idé, for selvfølgelig gør de det. De menne-